

**Sygn. akt II Ka 434/22**

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Aleksandry Płatek – Oleszek

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2022 r.

sprawy **K. D.** oskarżonego z art. 300 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 10 maja 2022 r. sygn. akt II K 867/17

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2000 złotych opłaty za II instancję oraz 20 złotych wydatków postępowania odwoławczego.

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<b>II Ka 434/22</b>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	<b>1</b>	
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

**Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10 maja 2022 r.  
sygn. II K 867/17**

**1.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# **obrońca**

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**1.3. Granice zaskarżenia**

**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# **na korzyść**

# na niekorzyść

# **w całości**

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**1.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	<b>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</b>	
#	<b>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</b>	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### 1.4. Wnioski

#	<b>uchylenie</b>	#	<b>zmiana</b>
---	------------------	---	---------------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

**2.1. Ustalenie faktów**

<b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----		-----	-----	-----	
<b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

**2.2. Ocena dowodów**

<b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

<b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</b>
--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>		
Lp.	Zarzut	
<b>1</b>	<p>Zarzuty obrońcy oskarżonego:</p> <p>- dowolna a nie swobodna ocena materiału dowodowego dokonana wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego poprzez uznanie, iż oskarżony jest winny popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, w sytuacji kiedy materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie mu winy, bowiem z żadnego dowodu zgromadzonego w przedmiotowej sprawie nie wynika, by oskarżony został powiadomiony o czynnościach odbioru ciągnika rolniczego marki J. D., nr rej. (...), co skutkowało dokonaniem przez Sąd pierwszej instancji błędnych ustaleń stanu faktycznego w zakresie uznania, że oskarżony wiedział o terminie odbioru ww. ciągnika i w konsekwencji, że dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># <b>niezasadny</b></p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzuty skarżącego okazały się niezasadne.

Analiza zarówno uzasadnienia zaskarżonego wyroku jak również zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdziła aby zaskarżone orzeczenie było wydane po przeprowadzeniu dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W orzecznictwie, wielokrotnie podkreślano, że zarzut błędu "dowolności" jest tylko wtedy słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, przy czym dla swej skuteczności wymaga on od apelującego wykazania, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego, a nie tylko ograniczenia się do własnej oceny tego materiału (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 października 2021 r. II AKa 149/21, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 października 2021 r. II AKa 303/20).

Tymczasem, prezentowana przez obrońcę argumentacja we wniesionej apelacji stanowi jedynie uzupełnienie przyjętej przez oskarżonego linii obrony konsekwentnie realizowanej przez oskarżonego w toku całego postępowania.

Brak podstaw do przyjęcia, aby jedynie z uwagi na podniesioną

przez obrońcę rzekomą niewiedzę oskarżonego o planowanym terminie odbioru ciągnika marki J. D.

nr rej. (...) nie można było mu przypisać winy w popełnieniu zarzucanego mu czynu.

Momentem, od którego dłużnik ma świadomość, że zadysponowanie przez niego majątkiem (poprzez usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, zniszczenie, obciążenie lub uszkodzenie jego składników) naraża go na odpowiedzialność z art. 300 § 2 kk jest moment, kiedy wierzyciel w sposób niebudzący wątpliwości zasygnalizuje, że zamierza dochodzić swojej wierzytelności, w szczególności świadczy o tym wezwanie do zapłaty czy wniesienie pozwu. Przy czym wskazuje się też, że składniki majątku dłużnika są zagrożone zajęciem, jeśli istnieje konkretne, realne niebezpieczeństwo ich zajęcia, a więc takie niebezpieczeństwo z którym należy się liczyć. Podobny pogląd wyraził w wyroku z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie II AKa 148/12 Sąd Apelacyjny w Katowicach.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać na obiektywne okoliczności, które świadczą o świadomości oskarżonego w zakresie obowiązku zwrotu ciągnika marki

J. D. nr rej. (...) jak również celowym udaremnieniu wykonania postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łukowie z dnia 24 kwietnia 2017 r. (sygn. PR 1 Ds.494.2017).

Z zeznań świadka M. S. jak również protokołu oddania rzeczy na przechowanie z dnia 6 września

2016 r. podpisanego osobiście przez oskarżonego wynika, iż świadek przekazując protokolarnie na przechowanie zabezpieczony u oskarżonego m.in. ciągnik rolniczy marki J. D. nr rej. (...) pouczył go o odpowiedzialności karnej

z art. 239 § 1 kk oraz art. art. 300 § 2 kk. Oskarżony zrozumiał pouczenie, a jedyne o co zapytał to czy może wykorzystywać zabezpieczony ciągnik do prac polowych. Oskarżony podpisując przedmiotowy protokół oddania rzeczy na przechowanie zobowiązał się również

do przedstawienia oddanych mu rzeczy na przechowanie na każde żądanie Sądu lub organu prowadzącego postępowanie.

Dodatkowo Sąd pierwszej instancji w toku postępowania ustalił telefonicznie, że ciągnik marki J. D. nr rej. (...) figuruje jako utracony, oskarżonego nie można zastać pod adresem (...) i nie podjął żadnych czynności, kontaktu, w celu zwrotu ciągnika pomimo zarówno zakończenia sporu cywilnego, jak również toczącego się postępowania karnego.

Należy podkreślić, że oskarżony zaskarżył postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łukowie z dnia 24 kwietnia 2017 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych i zwrocie przedmiotowego ciągnika firmie ubezpieczeniowej (...) z siedzibą w H. reprezentowanej przez firmę (...).

W związku z tym należy przyjąć, iż oskarżony już od 6 września 2016 r. (w chwili sporządzenia protokołu oddania na przechowanie) musiał liczyć się z obowiązkiem udostępnienia zabezpieczonego ciągnika, tym

bardziej z chwilą wydania postanowienia z dnia 21 sierpnia 2017 r. przez Sąd Rejonowy w Łukowie miał świadomość możliwości dochodzenia, i to praktycznie w każdej chwili, przez firmę (...) z siedzibą w H. reprezentowanej przez firmę (...) zwrotu ciągnika rolniczego marki J. D. nr rej. (...).

Następnie w dniu 4 października 2017 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Okręgowego w Lublinie), a więc niewiele miesiąc po wydaniu przedmiotowego postanowienia oskarżony występuje na drogę cywilną z pozwem przeciwko firmie ubezpieczeniowej (...) z siedzibą w H. o ustalenie prawa własności ciągnika marki J. D. nr rej. (...), a pozwany składa pozew wzajemny. Finalnie powództwo główne wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 30 marca 2021 r. zostało oddalone. Nadto jak wynika z informacji znajdujących się w aktach sprawy, oskarżony pomimo nie tylko postępowania karnego, ale także postępowania cywilnego i zapadłego w nim rozstrzygnięcia nie zwrócił pokrzywdzonemu ciągnika rolniczego marki J. D. nr rej. (...).

Wobec tego, wbrew twierdzeniom skarżącego nie można rozpatrywać całokształtu sprawy jedynie przez pryzmat jednej okoliczności-poinformowania, bądź nie o terminie odbioru ciągnika. Na sprawę składa się całokształt okoliczności w tym także postawa oskarżonego w toku całego postępowania sądowego co zostało również zauważone przez Sąd pierwszej instancji w ramach przeprowadzonej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W tej sytuacji twierdzenia oskarżonego, iż ojciec nie przekazał mu żadnej informacji

w tym zakresie są wątpliwe i ewidentnie świadczą przeciwko oskarżonemu biorąc pod uwagę wyżej wyartykułowane okoliczności. Nadto gdyby oskarżony nie miał zamiaru ukrycia przedmiotowego ciągnika i uniemożliwienia jego wydania to w dniu 30 października 2017 r.,

a więc w dniu, w którym miało nastąpić jego odebranie ojciec oskarżonego mógł podjąć próbę kontaktu telefonicznego z oskarżonym w celu ustalenia gdzie przebywa i kiedy znajdzie się na posesji co nie miało miejsca, a co umożliwiłoby wskazanie miejsca gdzie znajduje się ciągnik.

Reasumując, dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi o naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów. Podobny, ugruntowany w orzecznictwie pogląd wyraził Sąd Najwyższy

w postanowieniu z dnia: 12 lutego 2016 r. o sygn. akt III KK 20/16 czy postanowieniu

z dnia 19 lutego 2014 r. o sygn. akt II KK 17/14. Zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 7 kpk może być uznany za skuteczny tylko wówczas, jeżeli skarżący wykaże w sposób przekonujący, że dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena poszczególnych dowodów zawiera błędy natury faktycznej lub logicznej, nie respektuje zasad wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Tymczasem, skarżący we wniesionej apelacji wyraźnie pominął

wyartykułowane okoliczności oraz dokonał wybiórczej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, która jest niezasadna skoro Sąd pierwszej instancji w sposób logiczny w oparciu o reguły ujęte art. 7 kpk tj. swobodną ocenę, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów.

Bezzasadność zarzutu związanego z dowolną a nie swobodną oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czyni niezasadnym także wywiedziony na ich podstawie wtórny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji, w istocie sprowadzający się do zanegowania sprawstwa oskarżonego. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne, mocne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne. Analiza całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwala na pozbawione wątpliwości stwierdzenie, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przypisanego mu czynu.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie Oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

# zasadny  
# częściowo zasadny  
# **niezasadny**

sprawy Sądowni pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutów skutkowała bezzasadnością wniosku.	

<b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
<b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
<b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10 maja 2022 r. sygn. II K 867/17- utrzymany w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutów skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.	
<b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----

Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

<b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
<b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	

<b>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>		
-----	-----	
<b>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
<b>6. Koszty Procesu</b>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
<b>II</b>	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2000 złotych opłaty za II instancję oraz obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych.

<b>7. PODPIS</b>

<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>		
Kolejny numer załącznika	<b>1</b>	
Podmiot wnoszący apelację	<b>Obrońca</b>	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	<b>Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10</b>	

	<b>maja 2022 r. sygn. II K 867/17</b>	
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	<b>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli</b>	

	<i><b>mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</b></i>		
#	<i><b>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</b></i>		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b>1.4. Wnioski</b>			
#	<i><b>uchylenie</b></i>	#	<i><b>zmiana</b></i>